

Ezoterična pisma.

Pismo V. - Ljubljana, v septembru 1922.

Dr. E. Š.

Človek - astralno bitje.

Eterški dvojnik, ki je bil predmet
sednjega pisma, sestoji iz eterške
snovi, ki postane pod gotovimi pogo-
ji vidna in jo je mogoče fotografira-
ti. Kot vidna snov je predmet fizike,
če ne sedaj, pa vsaj v bližnji prihod-
nosti in spada v poglavje optike in
elektrofizike. Vendar pa ima ta snov
poleg fizikalnih lastnosti tudi svoj-
stva, katerih pri drugih vrstah sno-
vi ne opazimo, namreč svojstvo,

Ekoterična pisma.

Pismo V. - Ljubljana, v septembru 1922.

Dr. E. S.:

Clovek - astralno hitje.

Eterski dvojnik, ki je bil predmet
radujega pisma, sestoji in eterske
novi, ki postane pod gotovimi pogoji
vidna in jo je morno fotografirati.

Kot vidna nov je predmet fizike,
če ne sedaj, pa vsaj v bližnj prihodnosti
in spada v poglavje optike in
elektrofizike. Vendar pa ima ta nov
poleg fizikalčnih lastnosti tudi svojstva,
katerih pri drugih vrstah novi
ne opazamo, namneč svojstvo,

- 45 -

da je možno nayo neposredno vplivati
 na miselnost, oziroma na zavestjo ali tu-
 di na podzavestjo človeka. Kar imenu-
 jemo inervacijo mišic, ki je predpogoj
 vsakega življenja, je le neposredni
 vpliv misli na eterično snov, katero po-
 jememo po živčnih nitih do mišice, ki se
 skrči in preverši gib. - Eterična snov
 je tedaj dvojlična, stoje na meji dveh
 svetov, fizičnega in metafizičnega,
 je podvržena na eni strani fizičnim,
 na drugi strani metafizičnim zakonom,
 posreduje med fizičnim in metafizičnim
 (recimo: astralnim) telesom.

Pojm astralnega telesa je evropske-
 mu t. j. Krščanskemu svetovnemu na-
 zoru, ki pozna le pojem duše, popolno-
 ma neravn. Okultna veda pa ve, da
 je "duša" zelo kompliciran pojav člo-

da je močno narajo neposredno vplivati
z mislimi, orisima z ravestjo ali tudi
s podravestjo človeka. Kar imenujemo
inervacijo misic, ki je predpogoj
vsakega življenja, je le neposredni
vpliv misli na etersko snov, katero poslano
po živčnih mitih do misice, ki se
skrči in preveroči gib. – Eterska snov
je tedaj dvolčna, stojča na meji dveh
svetov, fixičnega in metafixičnega,
je podvržena na eni strani fixičnim,
na drugi strani metafixičnim zakonom,
povečuje med fixičnim in metafixičnim
(recimo: astralnim) telesom.

Pojin astralnega telesa je evropske
mn t.j. Rosčanskemu svetovnemu naroru,
ki pona le pojmi duše, popolno
ma neman. Okulna veda pa ve, da
je "duša" zelo komphiciran pojav člo-

-46-

veške narave, ne samo iz psihološkega stališa, marveč tudi iz nereslovnega. "Duša" je le skupen pojem za najrazličnejše, med seboj si nasprotujoče strani in principe človeškega organizma. Ena izmed teh tako različnih strani imenujemo astralno telo, ki je tedaj le en del, en aspekt tega, kar je duša v Krčauskem smislu.

V psihološkem smislu je astralno telo nosilec čutenja, je telo občutkov.

Fizika analizira vse fizikalne pojave kot tresljaje molekulov. Zvon s stališa akustike je gibanje in valovanje zračnih molekulov, ki udarja: jo na slušni organ v ušesu; luč je vibriranje svetlobnega etra, ki prevzroči molekularno gibanje v optičnem živcu; toplota, trdota, robatost in druge

veške narave, ne samo iz psihološkega stalisca, marveči tudi iz narovo-slovnega. „Dusa“ je le skupen pojem za najvarličnejše, med seboj si nas protujoče strani in principje človeškega organizma. Eno izmed teles varličnih strani imenujemo astralno telo, ki je tedaj le en del, en aspekt tega, kar je dusa v Koščanskem mislu.

V psihološkem mislu je astralno telo nosilec čutenja, je telo občutkov. Fizika analizira vse fizikalčne pojave kot tresljaje molekulov. Zvon s stalisca akustike je gibanje in valvanje zračnih molekulov, ki udarjajo na slusni organ v nusu; luč je vibriranje svetlobnega etra, ki prevzroči molekularno gibanje v optičnem živem; toplota, toplota, robatost in druge

-47-

lastnosti predmetov so le različni: naši
 ni molekularnega gibanja, ki vzbuja
 v možganih sorazmerno gibanje.
 Če je to gibanje v možganih dovolj
 močno, da doseže astralno telo, se spre-
 meni v občutek: mi čutimo luč (vidi-
 mo), mi čutimo zvok (slišimo), čuti-
 mo mehko, trdo, okroglo, robato i. t. d.
 Občutek je tedaj reakcija astralnega
 telesa na mehanično molekularno gi-
 banje v možganih. Mi poznamo svet
 in občutkov; ga poznamo v toliko, ko-
 likor ga čutimo. Svet je za nas kom-
 plex različnih občutkov. Kaj pa da je
 ravno tega, kaj da je svet, sam na
 sebi" (Das Ding an sich) ne glede na ob-
 čutke, tega kot čuteča bitja ne moremo
 vedeti. Za nas obstojajo samo občutki;
 kajti tudi naše telo, naše čutilce, mož-

lastnosti predmetov so le varlični naci
ni molekularneza gibanja, ki vzbuja
v moršanih sorarmerno gibanje.
Če je to gibanje v moršanih dovolj
močno, da doseže astralno telo, se spre
meni v občutek: mi čutimo luč (vidi
mo), mi čutimo roke (slisimo), čut
mo mehko, trodo, okroglo, robato i. t. d.
Občutek je tedaj reakcija astralneza
telesa na mehanično molekularno gibanje
v moršanih. Mi pomamo svet
in občutkov; ga pomamo v toliko, Ko
likor ga čutimo. Svet je za nas Kom
pleks varličnih občutkov. Kaj pa da je
varven tega, naj da je svet, sam na
sebi" (Das Ding an sich) ne glede na občutke,
tega kot čuteča bitja ne moremo
vedeti: Za nas obstojajo samo občutki,
Najti tudi naše telo, naše čutnice, morč

geni i. t. d. so za nas le občutki.

Poprečni človek je to, kar čuti, da je, je kompleks občutkov, je astralno bitje. Na to astralno bitje deluje neka nepor. nana sila (Das Ding an sich), ki izvira v njem nebroj sprememb. Iz teh sprememb (t. j. občutkov) konstruira človek vse predmete v prostoru in času, jih razvrsti, da so tu in tam, da so prej in pozneje. S tega stališča je svet "Maya", je iluzija: imamo različne občutke, damo tem občutkom obliko, jih "personificiramo", "materijaliziramo" in smatramo ta svoj produkt kot istinit svet, kot edino realnost. Okultizem seaveda tega v polni meri, a če razlikuje kljub temu med fizičnim in astralnim telesom, med molekularnim in gaugem in med občutkom, je prepričan,

gani i t. d. so za nas le občutki.
Poprečni človek je to, kar čuti, da je,
je kompleks občutkov, je astralno bitje.
Na to astralno bitje deluje neka neporoznana
sila (Das Ding an sich), ki izvori
v njeni nebroj sprememb. Iz teh sprememb
(t.j. občutkov) skonstruira človek
vse predmete v prostorni in času,
jih razvrsti, da so tu in tam, da so prej
in pomije. S tega stališča je svet „Maja“,
je iluzija: imamo različne občutke,
damo tem občutkom oblisko, jih „pervonificiramo“,
„materijeliziramo“ in
smatramo ta svoj produkt kot istinit
svet, kot edino realnost. Okultirem se
zaveda tega v polni meri, a če različne
kljub temu med fizicinu in astralnim
telesom, med molekularnim gibanjem
in med občutkom, je preporeen,
-49-

da vre na dve strani medalje. Občutek
kot objekt je gibanje, in gibanje kot
subjekt je občutek.

Sedaj bodemo razumeli, v katerem
smislu da je, kakor smo rekli v tret-
jem pismu, fizično telo iluzija. Samo
na sebi je eno božanstveno življenje,
ki napolnjuje vso naravo. Ni kletka,
niso verige, ni breme, ampak astral-
no telo, kot sedež občutkov in čutenja,
je vse to; astralno telo nas oklepa, nas
veže, nas tlačí k tlam, da spada-
mo vedno v nova iluziji svoje omeje-
nosti, majhnosti; da trpimo in kriča-
mo, jočemo in se smejemo, da ^{se} rodi-
mo in umiramo vedno v nova in v
neprestanem krogu.

Zdi se, da v tega kroženja ni iz-
hoda. Smrt nas rešiti ne more, ker spre-

da ire na dve strani medalje. Obsuštek
pot objekt je gibanje, in gibanje kot
subjekt je občutek.

Sedaj bomo varumeli, v katerem
vnislu da je, kakor imo rekli v tretjem
pismi, firicno telo ilurija. Samo
na sebi je eno boranstveno življenje,
ki napobijuje vso naravo. Ni kletka,
niso verige, ni breme, ampak astralno
telo, kot sedeč občutkov in čutenja,
je vse to; astralno telo nas oklepa, nas
več, nas tlači R tlam, da raspadamo
vedno z nova iluriji svoje omjenosti,
majhnosti; da trjimo in urivamo,
jočemo in se smejemo, da ^{se} rodi-
mo in miramo vodno z nova in v
neprestanem Krogu.

Ili se, da iz tega Kročenja ni ihoda.
Smerit nas resiti ne more, nec spre-
--50--

meni samo način čutenja. Ekspet-
rične religije nam ne morejo poma-
gati, ker temelje samo na občutkih.
Filozofija tudi ne, saj se le trudi do-
kazati, da ni rešitve, ker se nad svo-
je čute dvigniti ne moremo. Preostaja
nam teorija kot okultnem in misti-
ka, ki trdi, da je življenje kven ob-
čutkov mogoče, in da se pravo življen-
je tam začne, kjer se astralno življen-
je končuje.

Okultist ravna napram astral-
nem svetu in astralnemu telesu isto sta-
lišče, kakor ga mi ravnamo napram
fizičnemu svetu: njemu je astralno te-
lo objekt. — V okultni literaturi imamo
veliko del, člankov, študij in celo slik
o astralnem telesu. Vse te študije imajo
le relativno vrednost, v kolikor doseže-

meni samo naciuečutenja. Eksterične religije nam ne morejo pomagati,
Nevtemelje samo na občutkih.

Filozofija tudi ne, saj se le trudi do narati, da ni rešitve,

Nevse nad svoje čute dirigiti ne moremo. Preostaja nam teozofija kot
okultirem in mistika, ki trodi, da je življenje ikven občutkov mogoče, in da se
pravo življenje tam začinja, Vjcer se astralno življenje končuje.

Okultist navremo napram astralnemu svetu in astralnemu telesu isto stališče,

Nakor ga mi navremo napram finičnemu svetu: nječn je astralno telo objekt. –

V okultni literaturi imamo nebroj del, člankov, študij in celo slič s
astralnemu telesu. Vse te študije imajo le relativno vrednost, v kolikor
doreče.

– 51 –

je svoj namen: vzbuditi v čitatelja raz-
 minanje za notranje življenje, druge
 vrednosti nimajo; saj se astralni svet
 in astralno telo opisati ne da, in če se
 ga opisuje, je ta opis, je ta slika le
 nekak simbol, diagram astralnega
 telesa.

(Dalje prihoduje.)

A. Zajc:

Luč iz Himavata.

1. Pred pogodo.

V tistem času je adept Mahanara
 zapustil samotarsko koč v Himava-
 tu, da s svojimi mlajšimi potuje v
 Benares. Med potjo v miravo so došli do
 male pogode. Mlajši so vstopili v
 svetišče, da molijo k Bogu, dočim je

jo svoj nomen: vzbuditvi v citatelju za nimanje za notranje življenje, druge vrednosti nimajo; saj se astralni svet in astralno telo opisati ne da, in če se ga opisuje, je ta opis, je ta slika le nekak simbol, diagram astralnega telesa.

(Dalje prihodujic.)

A. Fajc:

Luč iz Himavata.

Pred pagode.

V tistem času je adept Mahanara rapustil samotarsko Nočo v Himavatu, da s svojimi mlajšimi potuje v Benares. Ned potjo v miravo so došli do male pogode. Mlajši so vstopili v wetisče, da molijo R Bogu, dočim je

-52-

maister, motreč veličastno prirodo, vstal
na planem. Ko so se mlajši vrnili, je
rekel:

„Bratje, čujte, kaj povemo!... Svoje
časno sta živela dva soreda. Prvi
je obiskoval svetišča in dringi gore.
Ko je prvi izvrševal svoje verske dolž-
nosti pred kipom Buddhe Gaütame,
je drugi premišljeval skrivnostno bitje
je prirode ter je v duhu poslušal njen
slavospev o vsemogočnosti božji. „Bli-
zo je Brâhmi!“ so ljudje govorili o
prvem, dočim so drugega, ljubitelja
prirode, pristevali med očitne greš-
nike.

Kako ljudje, jaz pa vam rečem:
Satyâm nâsti paro dharma!“ Otro-
ci naj se klanjajo kipu, doraščene
pa mora iskati živega Boga. In tisti,

majster, motreč veličastno privodo, ostal
na planem. Ko so se mlajši vrnili, je
nekel:

"Bratje, čujte, kaj poveni!... Svoječasno
sta živela dva sosedi. Prvi
je obiskoval svetisca in drugi gore.
Ko je prvi inočeval svoje verske dobnosti
pred Hipom Buddhhe Gautame,
je drugi premisljeval skrivnostno žitje
privode ter je v duche počulišal njen
slavisper o vsemogočenosti borji. „Bli-
no je Brahmi!" so Gudje govorili o
provemu, docin so drugega, Gubitelja
privode, pristeverali med očitne gresnike.
Jallo Gudje, jar na vam recem:
Satyam nâsti pare dharma!) Otroci
maj se klanjajo Hipu, doravčenec
pa mora inkati živega Boga. In tisti,
- 53 -

Ni premissljive prirodo in njeno žitje,
ga tudi najde.

Proti! Povem vam, da je prvi
otrok, a drugi dorasčeneec; da je
prvi prišel, ko je drugi že davnobil;
a ko pride prvi na mesto drugega,
bo ta že adept."

"Satjân nâsti paro dharma!" so
vskliknili učenci in molče korakali
dalje na svojih mojstrov.

Med potjo je Mahanara svojim
mlajšim priporočal, da naj ne tolma-
čijo napačno njegovih besed. Molitev
je simpatična ver med človekom in
božanskim bitjem, na katero je upra-
ljena, ni pa verana na gotove
obrede, besede in kraje. Simpatič-
na ver, upravljena narogor, vodi
tudi narogor ter donaja pomre proučen.

ni premisluje prirodo in njeno žitje,
za tudi najde.

Bratje! Povem vam, da je prvi
otrok, a drugi dorabčenci; da je
prvi prinčel, ko je drugi že davno bil;
a ko pride prvi na mesto drugega,
ko ta že adept."

"Satyân násti paro dharma!" so
vskliknili ucenci in molče Rovaleali
dalje na svojim mojstrom.

Med potjo je Mahanara svojim
mlajšim priporočal, da naj ne tolmačijo
napačno njegovih besed. Molitev
je simpatična ver med človekom in
božanskim bitjem, na katero je upravljena,
ni pa verana na gotove
obrede, besede in kraje. Simpatična
ver, upravljena navigor, vodi
tudi navodol ter donaja pomoč prošilen.

-54-

Molitev je vsaka blaga misel.
Kje se je blaga misel porodila, ni
pomembno. V prirodi živi Bog, zato
modri vé, da je na planem v sredi
božanstva.

) Ni vere nad resnico! - Jeslo ma-
haradže in Benaresa in teozofske dru-
be v Adyarju pri Madrasu v Indiji.

2. Universalno Kolo.

Naslednjega dneva so došli v Palivihâro.
Bil je Gospodov dan, zato je bilo na dvo-
rišču vihâre (samostana) zbranega se-
lo mnogo ljudstva. Poleg domačih goriču-
kov, se je tam nahajalo tudi več domišlja-
vih brâhmanov in nekaj potočnih Angle-
žev. Mahanara je ljudstvo poučeval ter
je med drugim rekel:

Velika napaka je, da nekateri pre-

Molitev je vsaka blaga misel
Kje se je blaga misel porodila, ni
pomeno. V prirodi živi Bog, zato
modri vé, da je na planem v sredi
bočanstva.

1) Ni vere nad resnico! – Geslo maharadže
in Benaresa in teorofsko drube
v Adyarju pri Madrasu v Indiji.
2. Universalno kolo.

Nasledujega dneva so došli v Daliviháro.
Bil je Gorpodov dan, rato je bilo na dvo-
rišču viháre (samostana) zbranega zelo
mnogo ljudstva. Poleg domačih goršču-
nov, se je tam nahajelo tudi več domšši-
vih bráhmanov in nekaj ponosnih Engle-
šev. Mahanara je ljudstvo pončeval ter
je med dongim rekel:
"Vesika napella je, da nekateri pre-
-55-

vtrajo ljudi nižji slojev in tiste, ki padajo
 v demoralizacijo. Glede, ki to počenajo, se
 nahajajo, kljub božjim frazam o člove-
 koljubju na celo nizki stopinji prosvete.
 Vedeti bi vendar morali da smo harmoni-
 no kolo, na katerem se nahajata boga-
 tin in siromak, propalica in marilje-
 nec. To kolo se vrti in prinaša k vsakemu
 svoje črte, da jih potem pušča na po-
 vrhu ali pa strmoglavlja ropet naraj
 v mračno globočino. To vstajanje in padanje
 je se ponavlja vedno: vsek pride na
 vrhunske, če ne prej, pa vsej v devetem
 preporodu.

Ali danes nisi gospodsko razenjo,
 kaj ni močeno, da boš jutri prosjačil
 pred pogodami? Ali preziraš moralno
 padlega nezvestca, kaj ne preziraš s
 tem samega sebe, ki si bil včeraj ravno

strajo ljudi mirjih slojev in tiste, ki padajo
v demoralizacijo. Ipeba, ki to počejajo, se
nalisjejo, Nlijub bobovčine fraram o človeškem
najčejšu na zelo mirni stopinji provete.

Vedeti bi vendar morali na one harmonie
no Kolo, na Naterem se nakajata bogačine
in irromak, propalica in manilje,
nee. To Kolo se vsti in princia N visluk
svoje žive, da jih potem pušča na površju
ali pa atomoglavlja ropet naraz
v miracuo globino. To vštejanje in padanje
se ponavlja včasno: však pride na
vzhunec, če ne prej, pa vraj v devetem
prepozorcu.

Itko domes noviš gospodisko narenjo,
kaj ni možno, da haj jih proijacil
pred pagodami? Itko precizni moralnično
padlega nevčinčia, kaj ne precizni, v
tem samega vehe, ki ni bil včeraj navno

-56-

takšen? ... Da, da, bratje in sestre, vsako
 prepiranje in zaničevanje nekakega
 je prepiranje in zaničevanje samega
 sebe. Z vso to opustimo vse ta-
 ke slabe ravnotežje ter raje primoraj-
 mo nakopano ali blatno sukajo sro-
 malka, da v slučaju sile ne omagamo
 pod njo. Redki so namreč tisti - za
 nas sedaj še nedosežni duševni velikani,
 ki se odtegujejo vplivu Kolesa.

Tat tvam asi!

(Vedanta.)

Neka hindostanska kraljica je svo-
 jim otrokom vedno ponavljala besede:
 „Tat tvam asi! Si si to!“ S tem je ho-
 tela povedati, da je otrok večni duh,
 brezskrbni duh, osvobojen vseh naporov,
 trpljenja in greha. Nedar je polagala

takšen? Da, da, bratje in sestre, vsako
preniranje in zanicevanje nezmčnešev
je pæziranje in zanicevanje samega
sebe. Z mirom na to opustimo vse ta-
ke slabé varvade ter vaji primerjaj-
mo nakopano ali blatno suklujo siro-
malla, da v slučaju sile ne omagamo
pod njo. Redki so namreč tisti – za
nas sedaj še nedoserčni duševni velikani,
ki se ostegujejo vplivu Kolesa.

Izatvam asi!

(Vedauta.)

Neka hindostanska kraljica je svajim
otrolom veduo ponovljala besede:
„Izatvam asi! li si to!" I tem je hotela
povedati, da je otrol večni doli,
brevnirajmi doli, ovo bobojen vsek napak,
topljenja in greha. Kadar je polagala
-57-

otroka v zibelj, je rekla: "Ti si to! Ti si
duh božji!"

Otrok je dorasel in je vprašal, kaj
pomenijo te besede. Mati je odgovorila:
"Sam si uči pojasnila. Praderni uteci
mladih let so listili razum otroku v
toliki meri, da je porneje postal gla.
sovit modrijan."

Pro domo. Najiskrenejše se zahvalju-
jemo vsem tistim spoštovanim interesen-
tom in intereentinjam, ki so nas počas-
tili(e) s prostovoljnimi prispevki za
vzdrževanje naših pisem. Vsek, tudi
najmanjši anekd sprejmemo z veselje
in vkupirino. Na željo ga tudi radi
potrdimo s polotnico.

Indaja, Pripravljeni odbor JST v Ljubljani
Kajništvo: Rimskala c. 18/2.

otroka v zibelj, je pela: „Ti si to! Ti si duh boji!”

Otrok je dorastel in je vprašal, kakj pomenijo te besede. Mati je odgovorila: „Samo si uči pojasnila.” Vrdevni utisi mladih let so bistrili varum otroku v tolitti meri, da je porneje postal glasovit modrijan.

Pro domo. Najiskrenejše se rativaljemo vsem tistim spostovanim interesentom in interesentinjam, ki so nas počasstili (e) a prostovoljnimi prispevki za vzděevanje naših pisem. Vsak, tudi majmanci necest sprejmemo z rativalo in vknjicimo. Na željo ga tudi radi potredimo a nobotnico.

Vrdeja, Pripravljali odbor J. P. v Gubljan
Vajmčitvo: Rimská c. 18/1.

-58-